

ние и перспективы. [Электрон. ресурс]. Режим доступа: <http://simulation.su/uploads/files/default/ikm-mtmts-77-82.pdf>

10. Юденко Є.В. Синтез концепцій ощадного виробництва та шести сигм в управлінні експрес-перевезеннями вантажів // Є.В. Юденко // Проблеми системного підходу в економіці: зб. наук. праць. – К.: НАУ, 2010. – Вип. 32. – С. 155–163.

11. Ансофф. И. Стратегическое управление. [Электрон. ресурс]. Режим доступа: <http://library.oseu.edu.ua/docs/Ansoff.pdf>

12. Юденко Є.В. Інструменти інформаційної взаємодії підприємств в ланцюгу експрес-доставки вантажів // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля. – 2012. – №7(161). – Ч. 1. – С. 55–61.

І.П. ЛИТВИНЕНКО,
аспірант, НДІ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України

Роль міжнародних організацій у процесі надання Україні міжнародної технічної допомоги

Стаття присвячена актуальному питанню співробітництва України з міжнародними організаціями в рамках залучення міжнародної технічної допомоги (МТД) задля оцінювання обсягу технічного сприяння, що надходить від міжнародних організацій, та його впливу на економічний розвиток України.

Ключові слова: міжнародна технічна допомога, міжнародні організації, економічний розвиток, міжнародне співробітництво.

Статья посвящена актуальному вопросу сотрудничества Украины с международными организациями в рамках привлечения международной технической помощи (МТД) ради оценивания объема технического содействия, которое поступает от международных организаций, и его влияния на экономическое развитие Украины.

Ключевые слова: международная техническая помощь, международные организации, экономическое развитие, международное сотрудничество.

Article is devoted to topical issues of cooperation between Ukraine and international organizations within the framework of international technical assistance (ITA) for evaluating the volume of technical assistance received from international organizations and how its impact on the economic development of Ukraine.

Постановка проблеми. Тема дослідження має важливе як теоретичне, так і практичне значення. Для багатьох країн світу технічна допомога є основним видом допомоги та фінансування в цілому, наданої як розвиненими країнами, так і міжнародними організаціями (МО). Україна зацікавлена в отриманні такого роду допомоги, оскільки це сприяє вирішенню глобальних завдань, таких як: створення високоефективної економіки, збільшення науково-технічного потенціалу, досягнення високих життєвих стандартів, соціальний розвиток, пом'якшення гостроти проблеми бідності, розвиток людських ресурсів, розвиток інфраструктури, нарощування потенціалу в цілях підвищення конкурентоспро-

можності країни, реформування державного управління, підтримка інституційних реформ і т.д.

Сутність дослідження полягає в тому, що основними донорами технічної допомоги являються міжнародні організації, які справляють значний вплив на розвиток міждержавних економічних відносин. Одним з основних завдань міжнародних організацій є сприяння розвитку співпраці в тій чи іншій сфері, або ж в цілому комплексі областей. До початку ХХІ століття склалася система міжнародних організацій, покликана здійснювати регулювання і сприяння розвитку світогосподарських зв'язків, метою якої є забезпечення стабільного економічного та соціального розвитку країн шляхом надання фінансової, технічної та інших видів допомоги в інвестиційній діяльності та реалізації господарських зв'язків. Технічне сприяння міжнародних організацій підсилює самостійність України і зміцнює її партнерські зв'язки в процесі самостійного розвитку. В даний час рушійною силою технічного співробітництва між Україною та МО є мета спільної участі у світовій економіці. Основне завдання реалізації процесу надання технічної допомоги полягає у створенні більш сприятливих умов для України задля отримання користі від процесу глобалізації і лібералізації. Незважаючи на те що глобалізація відкриває широкі можливості, її благами розвинені країни користуються досить нерівномірно і також нерівномірно розподіляються її втрати. Україна стикається з особливими труднощами в плані вжиття заходів у вирішенні цього головного завдання. Діяльність у галузі технічного співробітництва сприяє зміцненню потенціалу України в області проведення цілеспрямованої і ефективної політики і участі в двосторонніх, регіональних і багатосторонніх переговорах з питань, що стосуються торгівлі, інвестицій та розвитку; активізації інституціонального розвитку; підвищення рівня інформованості з проблем глобального розвитку; обміну досвідом; розширення регіонального співробітництва; та зміцнення співробітництва між різними зацікавленими сторонами, зокрема між урядом, неурядовими організаціями і приватним сектором.

Для забезпечення успішної роботи ринкової економіки і демократії, для розвитку партнерства, поглиблення зв'язків і створення мережі на всіх рівнях, а також для інтегрування України у світову систему, технічна допомога як на двосторонній, так і на багатосторонній основі, відіграє важливу роль і є значним додатковим ресурсом. Насамперед йдеться про такі сфери, як розвиток інфраструктури, реформа системи соціального забезпечення, перебудова фінансового та розвиток приватного секторів, реструктуризації промисловості та державних підприємств, реформа сільського господарства, запобігання безробіттю, ядерна безпека та охорона навколишнього середовища, перепідготовка кадрів, розвиток соціальних послуг і освіти і т.д.

Від налагодження плідного співробітництва між Україною та МО та успішної реалізації проектів МТД залежить розвиток української економіки ефективність її функціонування та, як результат, забезпечення високих темпів розвитку та підвищення конкурентоспроможності всього народного господарського комплексу. Проблема оцінювання впливу міжнародної допомоги, яка надходить від МО, є одним з ефективних напрямів розвитку економіки та удосконалення державного управління і є вельми актуальною. Саме вирішенню цих проблемних питань присвячена стаття.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Питання залучення МТД досліджувалися зарубіжними та вітчизняними вченими. Серед зарубіжних авторів, хто досліджував окремі питання впровадження програм та проектів МТД, слід виділити: І. Абрамову, О. Бадуліна, С. Брауна, Дж. Вулфенсона, А. Дехера, О. Зявьялову, Г. Колодко, А. Кухарева, Ф. Листа, Д. Перкінса, Дж. Стігліца, Ф. Фукуяму, К. Чулкову. Дослідженням окремих питань недосконалої наявної системи співробітництва з донорами присвячені праці таких вітчизняних вчених, як А. Базиліук, А. Бурляй, Л. Кістерський, В. Колосова, Т. Липова, М. Михайлів, Л. Мусіна, В. Нанівська, Л. Шемаєва, О. Шнирков, А. Щокін та ін.

Разом із тим аналіз опублікованих з даної проблеми робіт дозволив зробити висновок про недостатнє наукове і практичне розкриття питань формування концептуальних і методичних підходів до вирішення завдання впливу обсягів залученої МТД від міжнародних організацій на економічний розвиток України. Тема міжнародного технічного співробітництва представляє великий інтерес для дослідження і проведення наукового аналізу. Це питання поки не стало предметом широкого обговорення, і в даний час досить складно знайти видані для широкого кола читачів публікації, що зачіпають цю проблематику, що привертає особливу увагу, оскільки дозволяє дати незалежну та самостійну оцінку такому виду сприяння.

Мета статті. Оцінити значення міжнародного технічного сприяння, що надається Україні з боку міжнародних організацій з метою подальшого ефективної участі в міжнародному співтоваристві та розвитку економіки України в цілому.

На думку автора, питання міжнародного співробітництва в рамках проблематики «розвитку» є актуальним і предста-

вляє інтерес як для України, так і для провідних міжнародних організацій (МО). Основний її зміст – фінансова, технічна та інша допомога країнам в обмін на «належне управління» (good governance), «верховенство закону» (rule of law), економічні реформи, транспарентність, демократичні вибори, забезпечення прав людини, дотримання екологічних стандартів і т.п. Тема «сталого розвитку», головною складовою якої є збалансоване вирішення проблем соціально-економічного розвитку і збереження сприятливого навколишнього середовища, а також природно-ресурсного потенціалу, є свого роду доповненням проблематики «розвитку». В зв'язку з цим у сфері соціально-економічного співробітництва зберігається стратегічний курс міжнародних організацій на боротьбу з бідністю і злиднями як головними перешкодами на шляху сталого розвитку, а також сприяння використанню позитивних результатів процесів глобалізації та розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в інтересах усіх членів світового співтовариства. Отже, визначення сукупного обсягу технічної допомоги міжнародних організацій дозволить визначити стратегічні напрями залучення МТД та оцінити вплив на соціально-економічний розвиток України.

Виклад основного матеріалу. Технічна допомога (або сприяння) – це допомога в придбанні знань і навичок у визначених сферах діяльності, зазвичай в області економіки і управління у вигляді консультації, навчання кадрів, сприяння становленню ринкових відносин і демократичних інститутів і т.д. Технічна допомога (або сприяння) – це вид безоплатної допомоги, яка надається з метою підтримки у здійсненні економічної, соціальної реформ.

Безоплатна технічна допомога – це кошти і товари, що надаються юридичним та фізичним особам країни-реципієнта, а також виконані для них роботи та надані їм послуги на безоплатній основі іноземними державами, їх федеративними і муніципальними утвореннями, міжнародними та іноземними установами, про що повинні свідчити відповідні посвідчення. Технічна допомога займає особливе місце у зовнішній допомозі і, по суті, є каталізатором фінансової допомоги, чи стосується це інвестиційних проектів або програм структурних перетворень в різних секторах економіки, які неможливі без попередніх досліджень і ретельного аналізу. Технічне сприяння – це різноманітна за змістом діяльність, фінансована і здійснювана організаціями міжнародними і національними, приватними і державними. Ця діяльність проводиться на різних рівнях при можливій співпраці з місцевими структурами.

Причинами технічного сприяння можуть виступати:

- глобальна взаємозалежність країн;
- необхідність підтримання політичної та економічної стабільності;
- принципи проведення певної зовнішньої політики;
- просування іміджу країни;
- причини гуманітарного характеру.

Як рівні технічного сприяння можна виділити:

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ТА ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

– мікрорівень – взаємодія з певною цільовою групою шляхом надання їй різноманітних послуг (у формі навчання, консультування, фінансування, передачі ноу-хау і т.д.);

– мезорівень – взаємодія з організаціями-партнерами, спрямованими на інституційний розвиток та посилення можливостей надання якісних послуг цільової групи;

– макрорівень – взаємодія з владними органами та некомерційними організаціями, що представляють інтереси цільової групи, спрямована на формування сприятливого середовища для її функціонування.

Необхідно відзначити, що численні перетворення, що відбулися в Україні протягом останніх років, призвели до появи нових для нашої країни форм міжнародного співробітництва, спрямованих на прискорення процесу переходу до ринкової економіки і демократичного суспільства.

У даний час окремо виділяють таку форму сприяння, як консультаційно-технічна підтримка, основною метою якої є надання сприяння в досягненні поставлених політичних, економічних і соціальних цілей, у створенні високоєфективної економіки, у збереженні та покращенні науково-технічного потенціалу країни, допомогу по включенню України у світове господарство і т.д.

При аналізі технічної, так само як і інших видів допомоги, що надається Україні, слід оцінювати їхню спрямованість і характер з точки зору відповідності вищим національним інтересам і пріоритетам. У загальному вигляді ефективною може бути допомога, що забезпечує:

– формування сучасної високо динамічною моделі господарювання, що створює умови для досягнення поставлених соціально-економічних цілей і використовує переваги ринкової конкуренції та державного регулювання;

– створення високоєфективної економіки, здійснення прогресивних змін в її структурі, збереження і примноження науково-технічного потенціалу країни;

– досягнення високих життєвих стандартів, підвищення рівня та поліпшення якості життя населення на основі поєднання трудової та підприємницької активності з програмами соціального захисту окремих його груп;

– органічне і поетапне включення України у світове господарство, в міжнародні фінансові та інші інститути як високо-розвинутої держави і рівноправного партнера; становлення інститутів громадянського суспільства і демократії на основі верховенства прав і свобод особистості.

Технічна допомога має супроводжуватися суворим контролем за цільовим використанням виділених коштів, включаючи будь-яке втручання у внутрішні справи держави.

Саме поняття «технічна допомога» механічно пов'язане з практикою сприяння країнам третього світу. Однак на українському прикладі як західні країни, так і сама Україна віддають перевагу двостороннім переговорам у різних областях, але, перш за все, в науково-технічній сфері, що, природно, потребує більш масштабної фінансової участі з боку українських партнерів. Від самих українських експертів виходить

ряд пропозицій на створення цілої системи щодо підвищення ефективності технічної допомоги, більш повного обліку в ній національних інтересів України та реальних соціально-економічних проблем, що виникають на сучасному етапі. Крім того, вони позитивно висловлюються за пропозицію переходу від одностороннього надання допомоги тієї чи іншої країною Україні до розвинутого двостороннього партнерства по принципу консолідації коштів, як у випадку міжнародних організацій.

Для забезпечення успішного переходу до ринкової економіки і демократії, для розвитку партнерства, поглиблення зв'язків і створення мережі на всіх рівнях, а також для інтегрування України у світову економіку технічна допомога як на двосторонній, так і на багатосторонній основі відіграє важливу роль і є значним додатковим ресурсом. Передусім йдеться про такі сфери, як розвиток інфраструктури, реформа системи соціального забезпечення, перебудова фінансового сектору, забезпечення прав та поліпшення становища жінок, розвиток приватного сектору, реструктуризація вугільної промисловості, реформа сільського господарства, запобігання безробіттю, реструктуризація державних підприємств, ядерна безпека та охорона навколишнього середовища, перепідготовка кадрів, розвиток соціальних послуг і освіти і т.д.

До конкретних форм технічного сприяння відносять: навчання, розвиток людських ресурсів і передачу досвіду та знань у вигляді занять у класах, семінарів, виробничого навчання тощо, а також надання можливостей для підвищення кваліфікації управлінських кадрів країни; здійснення політики та консультативні послуги: надання ресурсів, спрямованих на розробку, рекомендації та здійснення стратегії компанії або підприємства, надання порад у будь-якій конкретній області, консультування тощо; поставку обладнання: обладнання, пов'язане і доповнює проект технічного сприяння (але відмінне від обладнання, що відноситься до гуманітарної допомоги), наприклад, забезпечення обладнанням лікарень та навчання необхідним навичкам його використання; партнерство: програми з обміну, спрямовані на зміцнення співпраці між країнами, в яких організації-партнери працюють разом для досягнення спільних цілей на взаємовигідній основі і вносячи кожна свій внесок; дослідження: надання коштів, що використовуються для проведення досліджень, що мають на меті сприяти передачі ноу-хау; обмін з професійної та освітньої лінії: програми обміну як фахівцями, так і студентами; інформаційна технологія: заходи, метою яких є вдосконалення технічного ноу-хау по відношенню до інформаційної технології, тобто створення баз даних і т.п.; аналіз економічної діяльності: дослідження, що проводяться з метою перевірки технічної здійсненності та економічної доцільності проекту.

Основними напрямками міжнародної технічної допомоги є: сприяння у знищенні різних видів озброєнь, допомога в утилізації й переробці ядерних, хімічних компонентів, забезпечення безпеки зберігання та транспортування цих компо-

ментів, допомога в забезпеченні безпеки АЕС та інших об'єктів, пов'язаних з використанням радіоактивних матеріалів. Нарешті, екологічні програми, пов'язані із запобіганням шкідливих викидів як в атмосферу, так і у водне середовище.

Економічне співробітництво держав у рамках Організації Об'єднаних Націй є однією з найважливіших галузей міжнародного співробітництва: технічна і частково фінансова допомога надається з багатосторонніх каналів, включаючи ПРООН, спеціалізовані установи, ЮНІДО, ЮНКТАД, ЮНФПА, ФАО та ДР1¹. Україна приєдналася до країн – членів ООН у 1992 році після проголошення незалежності, молодша держава почала відчувати значну кількість економічних, соціальних та політичних проблем, які могли бути вирішені тільки з використанням нових підходів основаних на принципах демократичного суспільства та поваги до прав людини. Для того щоб прискорити інтеграцію України у світове суспільство, була потрібна підтримка міжнародних організацій. Організація Об'єднаних Націй стала однією з перших, хто надав таку підтримку, відкривши свій офіс у Києві.

В Україні працюють такі установи ООН: Програма розвитку ООН (ПРООН), Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ), Фонд народонаселення ООН (ЮНФПА), Міжнародне агентство з атомної енергетики (МАГАТЕ), Міжнародна організація з міграції (МОМ), Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБООН), Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), Міжнародна організація праці (МОП) та Об'єднана програма ООН з ВІЛ/СНІДу в Україні (ЮНЕЙДС). У країні також діють асоційовані організації ООН, такі як Міжнародний валютний фонд (МВФ), Світовий банк (СБ), Управління ООН з наркотиків та злочинності (УНЗ ООН) та Міжнародна фінансова корпорація (МФК), яка знаходиться у підпорядкуванні до банку. Ці установи працюють у різних сферах і мають їхні власні стратегії, але їх об'єднує загальна стратегічна ціль: допомогти народу України побудувати краще майбутнє для своєї держави.

За останні роки організації вдалося значно зміцнити роль ООН у галузі технічної допомоги Україні. Незважаючи на це, програми і підпрограми, що реалізуються, вирішують гострі економічні і соціальні проблеми та вносять свій доробок у подолання економічної кризи і усунення труднощів, хоча ця форма допомоги ще не досягла оптимальних розмірів. Специфічні інтереси України відображені в цілому ряді секторальних резолюцій – з міжнародної торгівлі, зовнішньої заборгованості, оперативної діяльності, розвитку підприємництва, зміцнення державного управління та ін. Серйозна робота проводиться в плані врахування інтересів країни в діяльності оперативних програм і фондів ООН, значно розширена фінансова база надання технічної допомоги по лінії програм і фондів ООН, укріплено в кадровому відношенні представництво в Україні.

Рішення міжнародних економічних організацій (МЕО), серед яких найбільш важливими є органи та організації системи ООН, в економічних і соціальних сферах носять характер рекомендацій. Статут ООН передбачає лише добровільний характер економічного співробітництва, що є одним з най-

важливіших принципів Статуту ООН, а також установчих документів спеціалізованих установ. Останнім часом відзначається збільшення питомої ваги так званої оперативної діяльності в робочих програмах економічних органів ООН та спеціалізованих установах. Під цим зазвичай розуміється діяльність, пов'язана з наданням технічної та частково фінансової допомоги по багатосторонніх каналах, включаючи Програму розвитку ООН, спеціалізовані установи, що виступають як агенти-виконавці ПРООН (і, крім того, мають власні програми), ЮНКТАД, ЮНІДО, різні добровільні фонди і програми (з народонаселення, сільськогосподарського розвитку, промислового розвитку і т.д.).

Фінансування діяльності з надання технічної допомоги з регулярного бюджету почалося з прийняття резолюції 58 (I) Генеральної Асамблеї від 14 грудня 1946 року, в якій Асамблея уповноважила Генерального секретаря включити в бюджет Організації Об'єднаних Націй на 1947 рік асигнування, необхідні для виконання регулярної програми в галузі соціального забезпечення. З роками ця діяльність отримала подальший розвиток в її секторальному і регіональному аспектах.

Підписання в 2011 році Рамкової програми партнерства Уряду України – ООН на 2012–2016 роки та її впровадження стало якісно новим кроком співпраці України з ООН, оскільки вперше наголос робиться на принципі партнерства та ведучої ролі української сторони у визначенні пріоритетів та цілей допомоги з боку ООН, а також спільної відповідальності за досягнення результативності співпраці, що завдяки авторитету організації системи ООН стимулюватиме інших донорів та інвесторів до розвитку взаємовигідного партнерства з Україною.

Рамкова програма визначає основи стратегічного планування та діяльності ООН в Україні на наступні п'ять років відповідно до чотирьох головних сфер партнерства:

- стале економічне зростання і подолання бідності;
- соціальний розвиток;
- врядування та управління;
- навколишнє середовище та зміна клімату.

У досягненні визначених цілей братимуть участь 20 установ системи ООН, серед яких Програма Розвитку ООН (UNDP), Фонд народонаселення ООН (UNFPA), Дитячий фонд ООН (UNICEF), Об'єднана програма ООН з ВІЛ/СНІДу (UNAIDS), Міжнародна організація праці (ILO), Управління ООН з наркотиків та злочинності у Молдові та Україні, Всесвітня організація охорони здоров'я (WHO), Міжнародна організація з міграції (IOM), Світовий банк (WB) та Міжнародна фінансова корпорація (IFC), Продовольча та сільськогос-

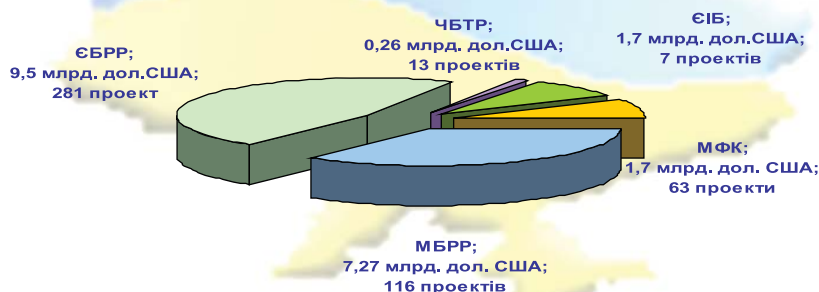
¹ ПРООН – Програма розвитку ООН (UNDP – United Nations Development Programme), ЮНІДО – Організація Об'єднаних Націй з промислового розвитку (UNIDO – United Nations Industrial Development Organization).

ЮНКТАД – Конференція ООН з торгівлі і розвитку (UNCTAD – United Nations Conference on Trade and Development).

ЮНФПА – Фонд ООН в області народонаселення (UNFPA – United Nations Population Fund).

ФАО – Продовольча і сільськогосподарська організація Об'єднаних Націй (FAO – Food and Agriculture Organization of the United Nations).

З 1992 року в економіку України залучено ресурсів міжнародних фінансових організацій на суму 20,4 млрд. дол. США



подарська організація ООН (FAO), Міжнародне агентство з атомної енергії (IAEA), Конференція ООН з торгівлі та розвитку (UNCTAD), Європейська економічна комісія ООН (UNECE), Програми ООН з навколишнього середовища (UNEP), Організація ООН з питань освіти, науки та культури (UNESCO), Організація ООН з промислового розвитку (UNIDO), Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, ООН – Жінки (UN Women).

Загальний орієнтовний обсяг ресурсів, які організації системи ООН передбачають виділити на реалізацію визначених цілей Рамкової програми, становить \$132 млн. (стале економічне зростання і подолання бідності – \$12 450; соціальний розвиток – \$64 тис.; врядування та управління – 21 585 дол. США; навколишнє середовище та зміна клімату – \$34 730).

Найбільша частка міжнародної технічної допомоги надходить в Україну від Європейського банку реконструкції та розвитку. Банк активно використовує технічну допомогу від ЄС, двосторонніх донорів та спеціальних фондів, в основному для підготовки та 41 впровадження проектів (в основному щодо інфраструктурних та енергетичних проектів та проектів підвищення енергоефективності). Сам банк зробив у 2009 році значний грантовий внесок у сумі 135 млн. євро для проектів, фінансованих з ЧФУ² та Рахунку ядерної безпеки. ІПД, – це фінансування консультантів для визначення стратегічного майбутнього української газотранспортної системи та інвестиційного плану, придатного для банківського фінансування для здійснення необхідної модернізації. Банк також буде продовжувати фінансоване донорами регуляторне та правове технічне співробітництво у ключових стратегічних галузях, включаючи газовий сектор, підвищення енергоефективності та інше. Найбільші обсяги донорської допомоги Україні надає ЄС. Протягом періоду 2005–2008 років на його частку припадало 22% від загальної суми зобов'язань донорів про надання коштів.

Значними донорами є також деякі країни – члени ЄС як у складі міжнародних організацій, так і здійснюючи адресну технічну допомогу самостійно, а саме Німеччина, Швеція,

Франція, Сполучене Королівство та Австрія, і завдяки цьому загальна сума зобов'язань щодо надання коштів від ЄС та країн ЄС досягає 40%. Міжнародні донори співпрацюють з метою створення інтегрованої платформи для обговорення політичних пріоритетів та кращої координації донорської підтримки з органами влади. Продовжується робота зі створення Стратегічної ради з технічного та фінансового співробітництва, яка об'єднає представників урядової та президентської гілок влади, та партнерів агенцій розвитку на високому рівні під егідою Ради економічних реформ. На додаток до конкретних галузей, перелічених вище, протягом наступного періоду стратегії банк розраховує більш тісно співпрацювати з ЄІБ (Європейський інвестиційний банк).

За весь період співробітництва Україні надано ресурсів від МБРР на суму \$7,27 млрд. для фінансування 116 проектів; з боку ЄБРР – на суму близько \$9,91 млрд. для впровадження 294 проектів (65% використано у приватному секторі); ЄІБ – на суму \$1,7 млрд. для семи проектів; МФК – на суму \$1,7 млрд. для 63 проектів; ЧБТР – на суму \$0,260 млрд. для 13 проектів.

Висновки

1. Підбиваючи підсумки, можна сказати, що найбільшим донором серед міжнародних організацій для України являється Європейський банк реконструкції та розвитку, портфель якого становить 294 проекти, а загальний обсяг технічної допомоги за роки незалежної України становить близько 9,5 млрд. євро.

2. Міжнародна технічна допомога є додатковим джерелом ресурсного забезпечення реалізації пріоритетних проектів соціального та економічного розвитку, що забезпечує точну підтримку реформ щодо наближення до розвинених економік у політичному та економічному відношенні. Впровадження проектів у сфері державному сектору покращує адміністративні можливості органів виконавчої влади.

² Чорнобильський фонд «Укриття».

3. Розв'язання спільних проблем у таких напрямках, як подолання бідності, енергетика (підтримка атомних станцій, діяльність Чорнобильського фонду «Укриття») та захист довкілля, охорона здоров'я (зменшення дитячої смертності, поліпшення здоров'я матерів, обмеження поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу та туберкульозу і започаткування тенденції до скорочення їх масштабів), забезпечення якісної освіти, забезпечення гендерної рівності, боротьба з організованою злочинністю, надійність та безпека кордонів.

4. Зменшення різниці у стандартах життя з розвиненими країнами. Адаптація національного законодавства до європейських норм та гармонізація стандартів України з нормами законодавства ЄС. Перспектива нового покоління угод про асоціацію, інтеграцію в економіку ЄС, спрощення перетину кордону ЄС

Незалежно від міжнародної організації міжнародна технічна допомога спрямована на якісні структурні зміни в економіці та на покращення соціального становища. Завдяки міжнародним організаціям, які були створені у ХХ столітті, Україна долає кризові явища в економічній та фінансовій сфері, вирішує проблеми бідності, епідемій, освіти, наукового розвитку. Технічне та фінансове сприяння, що надається міжнародними організаціями Україні, не є лише «широким жестом», такого роду допомога швидше відображає зацікавленість самих донорів в успішному завершенні процесу політичних та економічних реформ. У сучасних умовах технічна допомога набуває нового змісту, залучаючи все більше учасників. Українська сторона бачить в цьому виді сприяння суттєву допомогу в подоланні головних гострих проблем розвитку. В умовах всезростаючого розриву в рівнях економічного розвитку між бідним і багатим населенням посилення проблеми зовнішнього боргу, скорочення офіційної допомоги на цілі розвитку і зростаючої прірви в області інформаційних технологій між країнами значення міжнародної технічної допомоги набуває особливої ваги. Враховуючи той факт, що ключовими напрямками підтримки такого роду змін в Україні є технічне співробітництво та консультування з питань політики в області системних реформ, сприяння економічному розвитку та розвитку людських ресурсів, охорона навколишнього середовища та зростання енергетичного сектору, ядерній безпеці. З урахуванням її багатоплановості і широкого впливу на всі аспекти сталого ро-

звитку, включаючи економічне зростання і викорінювання убогості, ключову роль у цій справі покликана відіграти ООН як найбільш універсальний міжнародний орган у плані поваженості та представленості країн – членів у тісній співпраці з міжнародними фінансовими і торговими інститутами (МБРР, МВФ, СОТ). Будучи міжнародною організацією з найширшим мандатом, Організація Об'єднаних Націй втілює в життя цілісний підхід до концепції безпеки людини, яка включає сприяння розвитку демократії деяких регіонів у вигляді заохочення сталого розвитку, починаючи з підпорядкування фінансової системи потребам реальної економіки, а макроекономічної стратегії та інших підходів – цілям розвитку. Перш за все мова йде про посилення нерівності і бідності. Незважаючи на очевидні досягнення світової економічної науки і науково-технічного прогресу, розрив у рівні добробуту між багатими і бідними країнами продовжує зростати. Однак у рамках технічного сприяння в Україні створюються і реалізуються ефективні програми в області розвитку, одним з головних завдань яких є сприяння реалізації однієї з Цілей Тисячоліття – до 2015 року вдвічі скоротити число осіб, що живуть в умовах крайньої убогості, та забезпечити досягнення загальних міжнародних цілей у галузі розвитку в ХХІ столітті.

Список використаних джерел

1. Авдеєва Т.Г. Екологічна дипломатія // Міжнародне життя, 2001. – №5.
2. Герчикова І.Н. Міжнародні економічні організації. – М.: Консалтбанкп, 2000.
3. Інформаційна довідка Міжнародного валютного фонду станом на серпень 2012.
4. Стратегія діяльності в Україні Європейського банку реконструкції та розвитку 2011–2014 років, 13 квітня 2011 року, Київ.
5. Річна доповідь Адміністратора за 2011 рік. – Виконавча рада Програми розвитку ООН і фонду ООН в області народонаселення, Щорічна сесія 2012 року, Нью-Йорк, 2012.
6. Річні доповіді Адміністратора ПРООН та Виконавчого директора ЮНФПА Економічній і Соціальній Раді. – Економічна і Соціальна Рада, Основна сесія 2012 року. Нью Йорк, 2012.
7. Сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України http://www.me.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=177850